

LIVONIA, SIVE LIEFLAND.

330

*Regio.
Unde dicta.*

*Situs.
Soli fertilitas.*

*Animalium
varietas.*

*Imperium ma-
jorum.*

Borussiam in mea Methodo sequitur *Livonia*, sive *Levonía*, vulgo *Liefland*, de cuius nominis ortu, nihil certi asseverare ausim; de eo autem sic scribit Althamerus. Fieri potuit, inquit, ut a Lemovius progressi sint Livones, seu Livonii postremi Germanorum ad litus Venedicum, ad Parallelum Scadinaviæ Insulæ, quæ Gothlandia dicitur, habitantes, quos tamen ab Efluis malleum derivare, vocabulo vulgari non nihil suffragante, Eyflender vocantur. Levonorum etiam mentio est apud Ptolemæum lib. 11. cap. xi. Et paullo post ubi de Æstis sermo fit, inquit corruptam Taciti lectionem restituisse Beatum Rhenanum, qui reposuerit Æstiorum gentes. Apparet enim, inquit, Rhenanus, in Archetypo fuisse Æstiorum pro Æstiorum, ex quo alius fecerat Efluorum, nam u pro ii veteres librarii ponebant. Si vero Archetypus habuit (inquit Althamerus,) Efluos, ausim jurare Eyflandios ab illis nuncupatos, vocabulo paululum variato. Hi populi etiam Sudini dicuntur, & eorum regio Sudina, Prussiæ cohærens. Lectunos quoq; eodem reponere placet nonnullis, a quibus fieri potest, ut nomē derivatum sit. Livonia autē ad Mare Balthicum sive Sinum Venedicum porrecta est longitudine cxxv mil. Germanicorum, latitudine xl. Eam cingunt Borussia, Lithuania & Russia, cætera Livonica sinus lambit. Regio omnis plana, ac fertilissima est. Frumentum tanta copia profert, ut in annonæ caritate vicinis quoq; regionibus opem ferat. Abundat etiam Lino optimo, ac Armenta alit plurima. Vrsos præterea in Silvis habet, Alces, Vulpes, Lynces, Martes, Zebellos, Hermelinos & Castores. Lepores pro anni tempestate colorem mutant, haud secus atque apud Helvetios in Alpibus, Hyeme sunt albi, æstate cinericei. Estq; Ferarū tam frequens ubiq; venatio, ut ea ne rusticis quidē, licet crudeliter a Nobilitate habitis, unquam sit interdicta. Brevi, Livoniæ nihil deest eorū quæ ad vitam humanam sustentandam necessaria sunt, excepto Vino, Oleo & quibusdam aliis quæ mitiori Cælo subjectis terris concessa divinitus, quæ tamen ex aliis regionibus abunde advehuntur. Livonia ante annos cccc opera Mercatorū Bremensium, & præcipue militum Teutonici ordinis ad fidē Christi adducta, cum multa periculosa cum externa tum intestina bella & bellorū calamitates pertulisset, & vicinis suis Regibus & Dynastis quodammodo prædæ esset, tandem anno MD lxx sub Gothardo Ketlero ordinis Teutonici ultimo Magistro in fidem & clientelam a Sigismundo Augusto Rege Poloniæ tanquā membrum Regni & magni Ducatus Lithuanie accepta est. Cum autem die quinto Martii an. lxxi, Magister ordinis Gothardus in arce Rigæ coram Poloniæ Regis Commissario Nicolao Radzivilo Palatino Vilnensi ordinē suum resignasset, & primum Crucem, deinde Sigillum, postea literas & diplomata omnia, quæ Ordo a Cæsaribus & Pontificibus acceperat: præterea claves Arcis Rigensis & portæ Civitatis, officium Commendatoris, jus cudendæ monetæ, vectigal pisciū & omnia alia sua, & ordinis sui iura Poloniæ regi cessisset ac tradidisset: statim facta resignatione Gothardus a prædicto Palatino nomine Regiæ Majestatis, Dux Curlandiæ & Semigalliæ publice proclamatus est, cuiq; è vestigio Nobilitas Curlandica & Semigallica velut hæreditario Domino juramentū fidelitatis præstitit.

Postea